

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemška „poštenost“.

Pred par tedni pisal je „Slovenski Narod“ o razuzdanosti in surovosti v Nemčiji, danes nam je pa pisati o sleparstvu z avstrijskimi kosami, ter bomo osvetlili, kako „der biedere, der ehrliche Deutsche“ prodaja kose nemškega izdelka za avstrijski fabrikat.

Znano je namreč, da kose avstrijskega izdelka slujejo daleč okrog zunaj Avstrije in da jih povsod kot jako izvrsten fabrikat radi in drago plačujejo ter da imajo prednost osobito pred kosami, ki se izdelujejo v najznamenitejših nemških fabrikah. Kaj torej stori „der biedere, ehrliche Deutsche“, da bi svoj slabši fabrikat lahko in po isti ceni prodajal, kakor boljši in jako iskani avstrijski fabrikat? Takoj prvi dan, ko se je 30. novembra 1874. leta v Nemčiji proglasila postava o varovanju znamk, pustilo je pet najznamenitejših nemških fabrik, ki se pečajo izključivo z izdelovanjem kos, nič manj kot 29 znamk gornje-avstrijskih in štajerskih fabrik za se registrirati. Prodajali so potem kose svojega izdelka a s posleparjeno tujo znamko za izdelke avstrijskih fabrik, in kupčija bila je izvrstna, kajti ljudstvo je mislilo, da kupuje avstrijski fabrikat, saj ima vsaka kosa, kakor že pred omenjeno postavo, znamko avstrijske fabrike utisneno.

A „der ehrliche Deutsche“ s to sleparijo še ni bil zadovoljen. Ker so se avstrijske firme posluževale tudi pravice, dane jim z dvornim dekretom dne 5. decembra 1748. leta, namreč, da imajo zraven svoje znamke tudi začetne črke dotičnega kraja, kjer se kose izdelujejo, na svoje izdelke utisniti, pustile so omenjene nemške fabrike tudi iste začetne črke z znamko vred registrirati ter so na ta način dalje sleparili.

Toda s to potencirano sleparijo „der ehrliche Deutsche“ še ni bil pri konci. Ko so namreč fabrikantje kraja Kirchdorf-Micheldorf izdelali, da pruski poštenjaki tudi znamke z začetnimi črkami vred ponarejajo, izprosili so si pravico, da smejo zraven znamke in začetnih črk K. M. na svoje izdelke še avstrijski grb dednih dežel (Erblandswappen) utisniti, misleč, da vendar nikdo ne bo tako pederzen, da bi tudi ta grb ponarejal,

„kajti bilo bi to razžaljenje najvišega velečastva“. A tudi to ni imelo zaželjenega uspeha, kajti nemški „poštenjaki“ so si tudi ta grb prisvojili, ga registrovali in na svoje izdelke utiskavali. Sploh pa nemški fabrikantje nima jo nikacih svojih znamk, na vseh kosah nemškega izdelka vidijo se le avstrijske znamke, s ponarejenim blagom tedaj sleparijo ljudstvo na trgih.

Vsled teh predrznih in nesramnih sleparij pričelo se je v Nemčiji mnogo pravi, ki pa še niso končane; a o izidu teh pravi nikakor ni dvomiti, kajti še le pred kratkim časom bil je nek jako predrzen sleparsk fabrikant pri sodnji oproščen. Neka gornje-avstrijska fabrika je namreč na svoje kose utiskavala firmo: „C. kr. konc. gornje-avstrijska fabrika kos M. P.“, to je: „C. kr. koncesionirana fabrika kos Mihe Pieslingerja“, ter hotela svoje izdelke s tem varovati pred vsakim ponarejanjem, pred vsako sleparijo. A zaman; našel se je v Nemčiji fabrikant, ki je prekosil vse svoje sleparske pruske kolege in znamko sleberne avstrijske fabrike ponarejal, utisnil je tudi omenjeno firmo popolnoma od črke do črke, od besede do besede na svoje izdelke, — in kakor že omenjeno, nemška sodnija je tega nemškega sleparja, ali kakor bi Graška tetka rekla, „den biederer, ehrlichen Deutschen“ — oprostila ter z razsodbo sankcionirala nečuvstvo razširjeno in predrzno sleparijo, ki še dandanes ogromno škoduje avstrijski trgovini s kosami v Nemčiji.

Govor drž. posl. prof. Fr. Šukljeja

na volilnem shodu v Rudolfovem dne 17. avgusta t. l.

(Dalje.)

In več praktičnega uspeha pričakujem od davka na žganje. Letos vrglo je žganje naši državni polovici bagatelo 8.600.000 gld. Nečem Vas, gospoda moja, motiti in mučiti s primerjalnimi številkami, toda če se pomisli, da vrže hektoliter 100% nega žganja pri nas 11 gld., na Ruskem pa 91 gld. davka — o mnogo višjem angleškem davku niti govoriti nečem — priznavalo se mi bode, da bi spirit tudi v naši državi vsaj 3—4 krat toliko lahko vrgel nego dosedaj. In če se ne izpolni ta nada,

če vsled visokega obdačenja pojemlje konsum žganih tekočin, gospoda moja, — tudi v tem slučaju ne bode trpela državna blagajnica. Žganjarska kuga razjeda korenike narodni imovitosti, omejiti jo, in v tistem razmerji se množi narodno premoženje, ž njim vred pa tudi dohodek državne blagajnice.

V bodočem zasedanju bode se nam pečati v državnem zboru na vsak način z novim davkom na spirit, in brzkone bode sila primorala vladu, da nam kmalu predloži načrt novega dohodninskega davka. Vprašanja te baže postala so aktualne važnosti, in zaradi tega sem si dovolil, nekoliko dlje muditi se pri nazorih, koje sem bil razvijal v generalni debati o letošnjem državnem proračunu.

Politični del tega govora moram pustiti na strani, — ura je pač neizprosno gospodar! Tudi o svoji razpravi pri etatu naučnega ministerstva ne bodem govoril obširno. „N. F. R. Pr.“ trdila je o mojem govoru, da je bil jedna sama nepretrgana vrsta napadov na sedanjo učno upravo in njenega načelnika, ministra Gautscha. To ni istina! Trudil sem se, kolikor mogoče objektivno, da celo dobrohotno presojeti naučno politiko; ako sem bil prisiljen, grajati to in ono naredbo ministersko, temu nesem jaz kriv. Obsojal tem tisto pretirano zvišanje šolnine, katero najbolj občutimo v naših siromašnih pokrajinah, izjavil se proti nameravanemu devetemu šolskemu letu pri naših gimnazijah, in namignil sem, ter pot pokazal, kako bi se dala olajšati mladina, a navzlic tej olajšavi tudi v 8 letih doseči učni smoter. To sem bil dolžan povedati kot šolnik, kot zastopnik slovenskega naroda pa sem slikal v velikih potezah žalostno podobo našega ljudskega šolstva zlasti na Spodnjem Štajerskem in Koroškem, in opisal sem krivice, ki nas tudi v Taaffejevi dobi tarejo glede srednjih šol in obrtnih strokovnih zavodov. Po dogovoru vseh desničarskih frakcij izročila se je meni kot prvemu upisanemu govorniku neprijetna naloga, nasvetovati državnemu zboru, da dovoli ministru Gautschu družega sekcijskega načelnika, kojega mu je bil prečrtal budgetni odsek. Rešil sem to nalogo, ob enem pa dovolj jasno poudarjal, česar pričakujemo od ministra. Da bi takrat bili znali, gospoda moja, na kak način bode nas iznenadil

LISTEK.

Slavnostni govor

pri odkritji spominske plošče knezoškofa Antona Alojzija Wolfa na cerkvi sv. Barbare v Idriji

dne 14. avgusta 1887.

(Konec.)

Doba njegovega vladikovanja je polna blagih dejanj, velikih podjetij in sijajnih uspehov, dasiravno je imel s prva težko stališče. Globoke rane je namreč usekala francoska prekucija v naše državne in cerkvene razmere, a Wolfu se je s časom posrečilo, te rane ozdraviti in zaceliti tako, da je svoji škofiji pridobil veljavo in ugodno prihodnost. V prvi vrsti je skrbel za obilni naraščaj duhovskega stanu v svoji za 3 dekanije in motniško faro, torej do deželnih mej povečani škofiji.

Pošiljal je najboljše bogoslovce na Dunaj v Avgustinej v izobražbo vrlih semenških profesorjev.

Ustanovil je bogoslovsko knjižnico ter žrtvoval v ta namen 5.000 gld. V daljno izobražbo na novo

posvečenih neimovitih mašnikov je ustanovil 8000 gld., da se jim z obresti kupujejo bogoslovne knjige.

Kmalu po nastopu svojega uzvišenega poklica je sklenil ustanoviti zavod mladeničem, ki so se hoteli posvetiti duhovskemu stanu, a še le čez 23 let se mu je posrečilo dobiti pripravo poslopje sedanji Alojznici. Podaril je za nakup 22.000 gld., za razširjenje in vzdrževanje hiše pa 20.000 gld.; kakor pridne čebelice so donasili prečastita duhovščina in blagi prijatelji tega podjetja svoje darove v povečanje imetja po spodbudnem vzgledu človekoljubnega vladike.

Ob njega smrti imela je Alojznica 40.000 gld. gotovine, in je bila vrhu tega glavni dedič knezoškofove zapuščine.

Nepopisne so tudi njegove zasluge za povzdigo in ustanovitev župnij in duhovnij ter za zboljšanje gmočnih razmer duhovščine.

Z ustanovami je zboljševal pičle dohodke onim faram, katere podeljuje škofijstvo.

V to svrhu je klonil po 2—3—4 in 5000 goldinarjev.

Tudi Lichtenturnov beneficij v Idriji je bil deležen tako velike podpore.

Za škofijska poslopja na Kranjskem samo je potrošil 80.000 gld.

Pa to so le nekatere znamenitejše žrtve visokodušnega mecena; brez števila je še drugih, s katerimi je osrečeval ubožne svoje rojake.

Z neprimerno svojo požrtvovalnostjo pa je spajal tudi izredno duhovitost in vstrajnost, ko se je poganjal za neodvisnost in pravice svete cerkve, ki jih je tudi dosegla l. 1855. vsled pogodbe sklenjene mej državo in cerkvijo. Večletnih škofovskih obravnav se je Wolf z največjo bistroumnostjo in marljivostjo udeleževal ter si pridobil nevenljivih lahorik in priznanj tudi s cesarskega prestola.

Za splošno srečo človeštva toliko vneto srce bilo in gorelo je tudi za časnó blagostanje naroda.

Velik prijatelj je bil kmetijstvu, siromakom pa pravi oče. Oskrboval je siromašnico, ki je leta 1824. imela 70.000 gld. premoženja, a ko je blagi knezoškof odložil predsedništvo tega zaklada, narastlo je bilo na 209.000 gld. v glavnici in 100.000 gld. v ustanovah za uboge. —

O smrti svojega očeta je ustanovil 3 podpore po 80 gld. za uboge, pridne učence mesta Idrijskega.

eksc. Gautsch še tekom teh počitnic, kako bode uresničil skromne naše nade, utemeljene po mnogih obljubah, gospoda moja — teško bi se našla večina za tak nasvet, in gotovo ne bi bil jaz prevzel nehvaležnega posla, storiti ministru to uslugo! Toda — o našem razmerji k voditelju učne uprave kasneje še nekoliko besed!

Tudi izven državne zbornice zastopniki Vaši letos neso rok križem držali. Mnogo smo imeli skupnih razgovorov, in tam smo sklenili, združiti najnujnejše terjatve svojih volilcev v posebno spomenico, ter izročiti jo ministerskemu prvo-sedniku. Gg. tovariši so mi naročili, izdelati načrt te spomenice; jednoglasno so ga potrdili in podpisali. Spravili smo ga potem v Hohenwartov klub, ki je naš memorandum brez ugovora odobril. Izrečno smo poudarjali v tej spomenici, da je ugodna rešitev tu izraženih želja neizogibni pogoj „conditio sine qua non“ za vsako daljšo podporo vladujoče sisteme od strani slovenskih poslancev. To se je prijavilo tudi vodilnemu odboru večine, takozvani sedemnajstori, in naš načelnik grof Hohenwart zastopal je terjatve naše v tem komitetu s tolikim uspehom, da so se načelniki raznih desničarskih klubov sami podali se h grofu Taaffeju, priporočati mu naše težnje. Ko sva tedaj dr. Poklukar in jaz imenom slovenskih poslancev izročila grofu Taaffeju našo spomenico, znal je že, da se mu tu ni baviti s kromnim pojavom posamezne pritlikave frakcije, temveč da za hteve naše podpira vsa državnozborska večina.

Kar se tiče vsebine našega memoranduma, povedati Vam smem toliko, da je memorandum bil sestavljen iz dveh poglavij. Prvo vprašanje obsegalo je narodna vprašanja, drugo bavilo se je z gmotnimi pitanji. O prvem glavnem delu ne bodem danes govoril, saj so Vam poblebne terjatve slovenske na polji jezikovne enakopravnosti itak dobro znane. Drugi del pečal se je z onimi materijalnimi vprašanji, katera sedaj v prvi vrsti zanimajo naše občinstvo. Terjali smo obrtne šole tudi za naše pokrajine, zahtevali od vlade, da v oči-gled pretečemu uničenju naših vinogradov po trtni uši razširi trtaico v Kostanjevici ter jednake zavode na državnetroške ustanovi tudi drugod po Slovenskem, in sicer v toliki meri da bodo te trtnice zastonj mogle dajati ameriških trtsiromašnejšim vinogradnikom. Državnih cest nismo omenjali v tem spominskem spisu: prepuščali smo vsakemu izmed nas, da se sam pobrine za tiste cestne poprave, katere so potrebne njegovemu volilnemu okraju. Mimogrede bodi povedano, da je v proračunu za leto 1888, kakor sem poizvedel pred kratkim v ministerstvu, postavljenih 15.300 gld. za dolenske ceste in sicer 8000 za nadaljevanje gorjanske proge proti Jugorjem, 7300 gld. pa kot drugi obrok za preložitve klanecv na črti Novo mesto-Št. Jarnej. Moj plan meri na to, najprej urediti najtežavnejše in najdražje cestne objekte, potem treba pa lotiti se o pravem času tudi drugih strmin ter delati na njih preložitve. Dolenska jih ima žalibog v izobilji, po mojem mnenju bode Vaš „Kapiteljski marof“ jeden prvih klan-

cev, s čegar preložitvijo se bodo morali baviti državni inženirji.

Toda prvenstvo vsem našim gmotnim terjatvam gre absolutno dolenski železnici, in tedaj postavili smo jo po vsej pravici na prvo mesto tega poglavja. In ker je to vprašanje skrajne važnosti zlasti za Novo mesto, dovolite mi, gospoda moja, da Vam razjasnim svoje nazore o tem premenitnem predmetu, da Vam povem, kako bi se po mojem subjektivnem mnenju dala doseči ta toliko zaželjena železnična zgradba!

Petition slovenskih poslancev glede dolenske železnice se glasi: „Vlada naj dovrši Rudolfovo progo z nadaljevanjem te železnice skozi Dolensko, oziroma, če se to ne da doseči glede na denarno stanje naše države, podpira naj dolenske lokalne železnice v toliko, da se bode ta projekt, kar hitro mogoče oživotvoril.“ (Dalje prih.)

Einspielerjeva slavnost.

Došli so nastopni telegrami:

Djakovar: Veleštovanomu gospodinu Einspieleru čestitam iz svega srca i velim: Slava mu vječita i dug još život i plodovit rad.

Strossmayer, biskup.

Žižkov pri Pragi. Najplemenitejšemu sinu slovenskega naroda in katoliškega duhovništva in neumornemu boritelju za človeške pravice daj vse-mogočni Bog uživati najslajšega sadu njegovega truda še mnoga, premnoga leta.

Lego.

Praga: Veleustojnemu profesorju Andreju Einspieleru k dnešnemu proslavu hřimave slava imenem vyborů vyletniku ceskych.

Dr. Schmauss, Pitrdle.

Praga: Dr. Janežič.

Ljubljana: Svojemu preizvrstnemu sotrudniku pri oranji narodnih koroških ledin na taborjih v Bistrici, v Zaprakah in v Grabštanji Andreju Einspielerju kliče tisočerni: Slava! Živio! Mnogaja leta! njegov stari prijatelj

Dr. Val. Zarnik.

Ljubljana: V imenu katoliškega rokodelskega društva

Gnezda,

Ljubljana: Srebramašniki Ljubljanske škofije in njihovi prijatelji: Nikolaj Jamnik, svetnik Murnik, Baron Cirheimb, urednik Železnikar, Bre-gar, kurat Knific, Volc, Zaletel, Rome, Šranc, Vid-mar, dr. Marinka, Verbajs, Derčar, učit. Praprotnik, Ponikvar, Golobič, Razboršek, Prezelj, prof. Zupan, Novak.

Ljubljana: Raspotnik, Jenko, Skerbinc.

Ljubljana: Kanonik Zamejec.

Ljubljana: Dr. Vošnjak.

Ljubljana: Babnik, Laznik, Marinko.

Ljubljana: Žitnik.

Ljubljana: Ljubljanski „Sokol“.

Ljubljana: Uredništvo „Vrtčevo“.

Ljubljana: Prof. Zupančič, dr. Lampe, Mezga, Rozman, Karun, Jereb, Bohinec, Sterbenec, Šarabon, Kolar, Žlogar, Nemanič.

Ljubljana: Ozbič.

Ljubljana: Praprotnik Andr.

Ljubljana: „Narodna Tiskarna“.

Ljubljana: Jeran, Jerič.

Ljubljana: Dr. Poklukar.

Ljubljana: Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“.

Zagreb. Vidrič.

Zagreb: Zagrebski „Sokol“.

Zagreb: Kracmanov.

Zagreb: Hrvatsko učiteljsko društvo.

Zagreb: Uredništvo „Vienaca“.

Zagreb: Uredništvo „Obzora“.

Maribor: Profesorji Mariborskega semenišča.

Maribor: Dr. Milivoj Srepele.

Maribor: Čitalnica.

Dunaj: Dr. Milan Ambrus.

Dunaj: Akademsko društvo „Slovenija“.

Dunaj: V imenu slovenskega pevskega društva: Dr. Lenoč.

Gradec: Simetinger.

Gradec: Katol.-konserv. pol. društvo.

Gradec: Za Vincencijevo društvo: Hasert, predsednik.

Gradec: Triglav, Čitalnica.

Gradec: Prof. Scheinigg.

Gradec: Za društvo „Harmonija“: Prof. Karol Zetter.

Gradec: Cvenski.

Gradec: Sočeban, dva telegrama.

Gorica: Bralno društvo v Kozani.

Gorica: Bralno društvo v Sempasu.

Gorica: Katoliško bralno društvo v Št. Frjanu na Brdih.

Gorica: Frančiškanski samostan.

Gorica: Dr. A. Gregorčič, Dr. Al. Rojic, deželna poslanca.

Gorica: Slovensko bralno in podporno društvo.

Gorica: Narodno politično društvo „Sloga“.

Gorica: Zbrani Goriški rodoljubi.

Gorica: Prof. Berbuč.

Trst: Mandič.

Trst: Slovenska čitalnica.

Trst: Tržaški „Sokol“.

Postojina: Čitalnica.

Postojina: Sorodnica Ema.

Podnart-Kropa: Podbrežani.

Podnart-Kropa: Kamnogoriški rodoljubi.

Tomin: Dekan Kragelj.

Škofja Loka: Čitalnica.

Škofja Loka: Sušnik, Zupan.

Škofja Loka: Bogoslovci: Pokorn, Košir, Bogataj, Fink, Logar.

Celje: Golja, Žičkar, Irgl, Mikuš, Krušic.

Celje: Župnik Voh.

Celje: Čitalnica.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. avgusta.

Dopolnilne volitve za češki deželni zbor se vender ne bodo tako brez vse volilne borbe vršile, kakor se je dosedaj mislilo. Nemški konservativci res ne bodo postavili svojih kandidatov, pa vender ne bodo nemški liberalci imeli veselja, da bi bili popolnem brez protikandidatov. Mnogi nemški volilci ne odobravajo pasivne politike in nameravajo postaviti svoje kandidate. Dosedaj sta že v dveh volilnih okrajih napovedani taki samostojni kandidaturi. Nemški listi pišejo sicer, da nemata samostojna kandidata nobenega upanja, da bi zmagala,

in poklada venec na njegovo bratoljubje in darežljivost.

Da v znameniti svoji oporoki ni pozabil svojega rodnege mesta — Idrije — svedočijo naslednja volila:

1. O pogrebu je ubogim v Idriji bilo takoj razdeliti 500 gld.

2. Siromakom Idrijskim je dal zaklade 8000 goldinarjev v državnih 5% obligacijah; vsakoletne obresti razdeljujeta g. dekan in g. župan.

3. Cerkvi Sv. Barbare je volil prekrasni kelih, dar Ljubljanskega mesta o njegovi zlati maši, in umetno izdelano mašno obleko, dar nunskega samostana v Ljubljani, vrhu tega pa še 1000 gld. za napravo cerkvene obleke.

Tako je bil prevzvišeni ranjki Slovincem, osobito pa Idriji velik dobrotnik.

V znak neminljive hvaležnosti lesketa naj na veke s krasne spominske plošče preslavljeno ime velikega knezoškofa, ki je sicer umrl, a v svojih delih živi in bode živel, dokler bode Krajna stala.

F. Stegnar.

V njem se imele vse dobrodelne naprave in znanstvena društva najboljšega podpornika.

Ko je narodu našemu l. 1848. zasijala zarja boljše prihodnosti, kazal je blagi mecen svoje svobodoljubje in vnemo za omiko slovenskega naroda.

Priča temu sta njegovi prekrasni darili „Sveto pismo“, in kdo ne pozna velikanskega slovstvenega dela, nemško-slovenskega slovarja?

Bilo je koncem leta 1853, ko je naš neumrljivi slovenski voditelj Bleiweis šel k milostivemu knezoškofu s svojim koledarčkom za leto 1854; v njem se je nahajala podoba in životopis prvega našega slovenskega pesnika Valentina Vodnika. Pogovor ja napelje na slovar.

Bleiweis mu razloži vso zgodovino slovarja in izreče željo: „da bi Bog dal Slovincem mecena, ki bi hotel na svetlo dati veliko delo Vodnikovo.“

Te besede so zadostile, da se je izvršilo po Vodniku že leta 1813 pripravljeno delo, kajti blagosrčni vladika je dal v to svrhu potrebna denarna sredstva, a žal — da ni utakal znamenitega sadu svoje požrtvovalnosti. Jedno leto pred izgotovljenim natisom je neizprosljiva smrt storila konec blagotvoritelju. Vender se je vsled njegove oporoke dognal slovarja

prvi del in kmalu — izide drugi slovensko-nemški del, ker je rokopisa že mnogo pripravljenega.

Da ne bi bil Slovincem druge dobrote skazal, pridobil bi si bil s slovarjem nevenljivih zaslug za svoj hvaležni mu narod. — Zato ga je vsakdor ljubil in častil in zato mu je z najvišjega mesta prihajalo odlikovanje za odlikovanjem:

Cesar Fran I. ga je l. 1826. imenoval knezom, cesar Ferdinand I. l. 1844. pravi tajnim svetnikom, cesar Fran Josip I. l. 1850. komandirjem Fran Josipovega reda, ob poroki s presv. cesarico Elizabeto l. 1854. vitezom reda železne krone I. v. in 15. decembra 1854. l. povodom knezoškofove zlate maše počastil ga je z velikim križem Leopoldovega reda.

Pa kakor je vse na zemlji minljivo, tako je tudi neusmiljena smrt pripravljala dlje časa svoj beli prt, v kateri je 7. februarja 1859 zavila plemenito srce na veke:

In zvonovi glasno zadonijo,
Žarno zvezdo spremijo v zaton,
Žalost po Sloveniji zbudijo,
Vse presune tužni don!

Brez števila dobrih del diči njegovo slavno življenje, a njegova oporoka je nad vse povečuje

a vidi se pa vender, da vlada mej nemškimi liberalci že nekaj strah. Če omenjena kandidata zmaga ali dobila le precejšnje število glasov, dalo bode to pogum nasprotnikom pasivne politike in začelo se bode po vsem nemškem Češkem gibanje proti pasivni politiki, ki utegne dosedanjim nemškim vodjam postati osodepolno.

Šlezijški Čehi so bili poslali na Dunaj deputacijo, ki je prosila, da se v Šleziji osnuje kaka češka državna srednja šola ali pa privatna češka gimnazija v Opavi podržavi. Deputacija je bila v avdijenci pri cesarji in pri naučnem ministru. Prošnja, katero je izročila deputacija se je sedaj rešila in sicer tako, da se je naznanilo, da se ne more niti osnovati državna srednja šola v Šleziji, niti spodnja češka gimnazija v Opavi podržavi.

Vnanje države.

Vsprejem **bolgarskega** kneza v Sofiji ni bil tako velečasten, kakor zatrjujejo bolgarska oficijalna poročila. Sofijsko meščanstvo, ki je večinoma opozicijsko, se ni dosti zmenilo za prihod vladarja. — Pri zahvalni božji službi je metropolit Kliment priporočal udanost knezu, ako si bode prizadeval doseči spravo z Rusijo, ki je osvobodila Bolgare. Njegova propoved je pa mej vojsko vzbudila veliko nevoljo. — V Sofijo prišlo je novega kneza pozdravit dvanajst deputacij albansko-makedonskih rodov. — V Bolgariji vlada velika obupanost, ker nobena vevlast neče potrditi kneza. Širijo se pa mej narodom razne vznemirjačice vesti o turške in ruske okupaciji, o prihodu turškega komisarja, katerega spremlja ruski general, o odhodu zastopnikov vevlastij. Posebno neugoden utis je pa napravilo, da bode nemški zastopnik v Sofiji prestavljen v Darmstadt. Res, da bode avanzoval v poslanika, vender se vsem čudno zdi, kako da je nemška vlada baš v sedanjem kritičnem trenutku sklenila prestaviti ga. Po novejših poročilih pa Thielmann ne bode takoj ostavil Sofije, ampak bode počakal, da se reši sedanja kriza. Dobil je nove instrukcije iz Berlina. Poprej je hotel precej oditi in se je že bil popolnem pripravil na odhod. — Predsednik zbornice Tončev prevzel je sestavo novega ministerstva.

Rusija skuša pregovoriti **Turčijo**, da bi zasedli Bolgarijo in Vzhodno Rumelijo. Ruske čete bi zasedle prvo, turške pa poslednjo deželo. Potem bi turški komisar šel v Sofijo in v sporazumenju z Rusijo sestavil novo vlado ter zopet državnoopravne razmere kneževine uredil na podlagi Berolinske pogodbe. Turška vlada je odločno proti okupaciji, zagradel pa skuša Rusija naravnost sultana pridobiti za ta načrt. Kar se tiče družih vlastij, je Nemčija popolnem zadovoljna z okupacijo Bolgarije, samo to želi, da se poprej določi obrok, kdaj da se okupacija neha. Francija je baje v tej zadevi popolnem neutralna. Rusije neče podpirati, ker se je poslednji čas Rusija preveč približala Nemčiji, za Bolgare se pa tudi neče potegovati, ker se Rusom neče preveč zameriti. Avstrija, Italija in Anglija pa Turčijo odgovarjajo, da naj nikar ne pošilja vojakov v Bolgarijo. Po družih poročilih pa Francija odločno podpira Rusijo, kar je verjetnejše. Turčija se je pa na rusko prigovarjanje odločila, da je v Sofijo poslala noto, v katerej zahteva na podlagi Berolinske pogodbe, da naj Koburžani takoj ostavi Bolgarsko. Bolgarski ministerski svet je sklenil, da se na to noto ne bode oziral.

Ker je **Turčija** v velicah finančnih zadregah, poslala je mnogo vojakov na dopust. Že skoro dve leti je imela v Makedoniji in v Tesaliji zbranih 80.000 vojakov, ker se je vedno bala, da vsled bolgarskih zmešnjav bukne v teh deželah kak ustanek. Sedaj je pa sklenila nič manj kakor 52.000 mož iz teh dežel pustiti domov. 14.000 vojakov je že odpuščenih, drugi se pa v kratkem odpuste.

Poslednji čas so zopet iz **Nemčije** iztirali **več ruskih** podložnikov. Nekaj časa že ni bilo čuti o tistih iztiranjih, a sedaj, ko so v Rusiji strožje začeli postopati proti Nemcem, hoteli so tudi Nemci poslednje ruske podložnike, ki so še ostali v Prusiji, poslati domov. Čudno je pa, da so baš sedaj se Nemci za kaj takega odločili, ko se govori, da sta se Nemčija in Rusija zopet bolj približali in v Rusiji ne izvajajo več ukaza proti tujcem z vso strogostjo. Tako se je poslednji čas mnogim Nemcem podelilo rusko državljanstvo, če tudi ne bivajo že pet let v Rusiji, kakor zahteva omenjeni ukaz.

Če tudi sedanja **francoska** vlada ni sovražna **Nemčiji**, vender ni misliti, da bi se sprijaznila francoski in nemški narod. Ne da se tajiti, da Francozi še vedno hrepenijo po Alzaciji in Loreni, a še nekaj drugega je, kar vzbuja na Francoskem sovražstvo proti Nemcem. Nedavno smo omenili, kako nemška trgovina spodirva angleško, ravno tako pa tudi dela konkurenco francoske. Nemški izdelki se sicer ne morejo meriti s francoskimi, toda spretni nemški trgovski potovalci in mešetarji vender dobro gladijo pot nemškim, če tudi slabejim izdelkom.

Francoski vojni minister je odredil, da se takoj upokojijo vsi za vojno nezmožni častniki. Vojaških novincev se je letos nabralo 138.446. — V ponedeljek začelo se je zborovanje generalnih svetov.

Dopisi.

Iz Loške doline 23. avgusta. [Izv. dop.] Od vseh krajev Slovenske se Vam pošiljajo do-

pisi, le naša dolina vedno molči in ne naznanja, kaj se v njej godi. Blagovolite torej tudi od nas zopet vsprejeti par vrstic. Pred vsem morem poročati, da se je začela naša mladina pečati z ljubeznijo z gledališkimi predstavi. 24. julija imeli smo prav živahno zabavo. Naši vrli diletantje so nas presenetili z dvema igrama, kateri sta si jim povsem posrečili. Ne bom te veselice natančneje opisaval, opisavati hočem temveč veselico, katero je priredila „Čitalnica“ naše doline v četrtek 18. avgusta v proslavo rojstvenega dne Nj. veličastva. Igrali sta se zopet dve igri „Uskok“, šaloigra in burka „Eno uro doktor.“

Prva igra „Uskok“ pač ni za naš oder, a vender so jej bili naši diletantje povsem kos. — G. A. A. je vrlo dobro predstavljal starega viteza Želeviča, vender se nam je zdelo njegovo kretanje nekoliko premlado. G. M. Š. je mladega častnika dobro pogodil, le glas njegov zdel se nam je preveč monoton. Po vsem pa moremo pohvalo izrekati gospodični Dragotini Jermanovej, katere igra, kakor izvežbana igralka. Niti najmanjše stvarice jej nemamo oporekati. Za njeno vrlino pa je tudi dobila krasen šopek z narodnimi trakovi. Častitamo jej. G. Fr. P. kot sluga Janez igral je nekoliko posiljeno in pretirano, kar mu pa ne moremo šteti v zlo, ker je bila njegova uloga precej teška. Če omenimo slednjč še g. beleznika Peropraska, katerega je predstavljal g. V. K., moramo reči, da je nalogo starega beleznika dobro rešil. Posebno se nam je dopadal z njegovim „aj, aj, aj,“ s katerim je viteza tako mirno tolažil.

Nikakor pa ne moremo prehaliti preugodnega uspeha druge igre. Doktorja Žrjava predstavljal je g. A. A. Vse je dobro rešil, le nekoliko preostar se nam je zdel, ker posli so ga vkljub vsemu temu imeli, kakor mi pravimo po kranjski za Miha. On bi se bil že smel nekoliko mehkejšega in neukretnega kazati. Vso hvalo pa sta žela pri tej igri gospodična Dragotina Jermanova, kot hišna Ančka in g. V. K., kot pseudo-doktor Žrjav. Prva je svojo ulogo tako dobro pogodila, da jej javne pohvale ne moremo odrekati. Drugi (Škrjanec), ta vam je pa kar rojen komik, kajti če je le stopinjo storil kot doktor, je že občinstvo hotelo smeha popokati. Kaj še le po tem, ko je jel z vso resnobo doktorovati. Strup respektive tokajca je tako naglo spil, da nikakor ne dvomimo, da bi bil nasprotnik § 11.

Uloge Trifkoviča (g. J. P.), Sedlača (g. F. S.), Vetrnika (g. J. P.) in lekarničarskega učenca (g. J. B.) so nam bile po volji. Omenimo le še g. Fr. P., ki je Plesnika predstavljal in tako dobro igral, da se nam je zdel, kakor navlaš za to.

Le tako vrlo naprej rodoljubi Loške doline! V nedeljo 11. septembra bomo imeli zopet lep večer v prostorih tukajšnje „Čitalnice“.

Terpovič.

Iz Celja 23. avgusta. [Izv. dopis.] Kakor vsako leto imeli so tudi letos 13. avgusta učitelji celjskega in laškega šolskega okraja svojo uradno konferenco.

Ob 9. uri otvori c. kr. šolski nadzornik gosp. Bl. Ambrožič zborovanje s trikratnim „hoch“ na presvetlega cesarja. Zapisnikarjema izvoljena sta bila gg. Gnus in Waldbaus. Zapisnik se seveda samó nemški piše, ker nemščina mora biti „uradni jezik“! — Od nadzornikovega izvestja naj omenim to, da so šolske razmere obeh krajev dobro urejene, učni uspehi brez malo izjem jako ugodni. Gospod nadzornik podá kratek pregled svojega delovanja v teku zadnje šestletne dóbe, posebno samohvalno poudarjajoč, da je pripomogel k otvorjenju 47 novih šolskih razredov, k zidanju več novih šolskih poslopij ali pa k popraviljanju dotičnih stavb. Seveda, to so samó njegove zasluge, ne pa tudi drugih upljivih faktorjev?? Nu pa, naj ima veselje na svojem panegiriku. — Potem prečita célo vrsto zakonov in ukazov izdanih na šolskem področji od lauske konference sem.

Prvo nalogo: „Katera načela opazovati je pri darilih in kaznih otrok, da se doseže vzgojevalni smoter?“ prevzel je g. J. Zupanek iz Griž ter jo je v veliko pohvalo navzočnih zelo dobro rešil, obravnavajoč svojo temo vsestransko in obširno. Na to se je unela živahna debata, ki je bila povsem dobra in stvarna, samo neki g. Waldbaus čutil je potrebo, naj se zopet „brezovka“, ali domače rečeno, šibo upelje v šolo. — Drugo nalogo: „Na kaj je posebno gledati pri ustnovi in porabi šolskih knjižnic in katere slovenske knjige se smejo uvrstiti v mla-

dinsko knjižnico?“ obravnal je g. A. Brezovnik iz Vojnika.

Gotovo ne pretiram, ako rečem, da je omenjeni gospod strokovnjak kakor v drugih šolskih stvaréh, tako tudi v tej. Že poprej je pregledal imenike vseh šolskih knjižnic obeh krajev ter izrekel svoje merodajno mnenje o dotičnih knjigah. V začetku svojega zanimivega govora poudarjal je ogromno važnost šolskih knjižnic, kako uplivajo na mladino, v njej vzbujajo veselje do čitanja dobrih knjig.

Dobro urejene knjižnice širijo čitateljski krog narodov, ter potem uplivajo tudi na večje razpečavanje knjig. In ravno to bilo bi treba doseči, da bi se v Slovincih še rajše čitale dobre knjige in novine. Poročevalec povedal je še, kako se take knjižnice ustanovijo in pomnožujejo s tem, da krajni šolski svoti vsako leto vsaj 5 gl. v svoj proračun vsprejmejo. Ko je navel, kake knjige smejo priti v knjižnico, kako se ove porabljaajo, prečital je imenik vseh slovenskih knjig, ki so primerne za mladinske knjižnice. Mimogredé naj tu omenim, da je „Slovenec“ pred kratkim prinesel „brez komentara“ imenik onih knjig, ki so bile iz tukajšnjih šolskih knjižnic izbacjene. Nu isti komentár naj si „Slovenec“ le prihrani, kajti naši učitelji dobro vedó, kaj je mladini primerno in kaj ne, ravnhajoč se po gaslo, „da je za mladino najboljše komaj dobro.“ Naj bode zagotovljen, da ne bodo pri njem sveta iskali, kaj se sme dati nežni mladini v roke. Sicer se nam pa čudno zdi, da isti „Slovenec“, ki je drugače pri leposlovnih stvaréh kaj zelo občutljiv, rekli bi nerazumno, bi pustil sedaj vsako črkarijo, bodi še tako slabo „spisarijena“, v šolski knjižnici. Res je bilo mnogo knjig ovrženih, večidel zato, ker so ali v previsokem slogu pisane, ali preučene, ali pa za — nič. Sploh o tej kočljivi stvari spregovoril bodem več o drugi priložnosti, ako bodé urednikova volja to vsprejeti. (Bode. Uredn.)

O tretji nalogi „Obravnava 40. berilnega stavka prve nemške slovnice — Sei versöhlich — na podlagi slovenščine“ poročal je g. Gnus ter jo je rešil jako povoljno. Samo g. Kokot iz Celja čutil je v svoji samoveljčivosti nujno potrebo, udrihati po poročevalci, poudarjajoč svoje neizmerno znanje, drugih navzočnih pa — ničlost. Več skromnosti, g. Kokot, drugi pot! —

Po izvestjih o razmerah okrajnih šolskih knjižnic, vršila se je volitev strokovnjakov v okrajni šolski svet. In tu se je nekaj pripetilo, kar je potrebno, da pride na veliki zvon. Kakor znano, bil je pred nekaterimi meseci g. A. Brezovnik kot strokovnjak v okrajni šolski svet izvoljen. Deželni šolski svet pa brez vsake motivacije ni one volitve potrdil, zato je bilo danes treba druge. Kakor pri zadnji, tako se je tudi danes g. Ambrožič čudno obnašal, kar lepo osvetluje šolske razmere naše. Volitev vršila se je obekrati na sledeč način: Gospod nadzornik razdeli volilne liste, potem pokliče vsakega po imenu, da mu prinese svoj volilni list, ga pogleda, si zapíše ime volilca in izvoljenega. Ali je to prosta volitev?? — Na ta način hoče menda uplovati na učitelje, da bi izvolili kakega njemu povoljnega mameluka. Tako postopanje je nesramno. — In c. kr. okrajni glavar g. Netoliczka (ki je bil prisoten predpoludne in popoldne pri zborovanji) gledal je mirno, da se vršé take nepravilnosti. Kljuba ostudnemu terorizmu bil je strokovnjakom za celjski okraj izvoljen g. A. Brezovnik v drugič. Tako je bilo tudi prav. Ta je najboljši učitelj našega okraja in menda celega Spodnjega Štajerja, zato zasluži tudi to častno mesto. Po volitvi omeni okrajni glavar, da deželni šolski svet ne bode potrdil te volitve ter je hotel imeti novo volitev. Nadzornik pa mu reče, da tega ne more storiti (toliko si ipak ne upa kršiti postave), drugače, ako izvoljeni odstopi, kar pa gospod Brezovnik ni mogel gledé na skazano mu zaupanje svojih volitev.

Na to se vzdigne nadzornik ves rudeč od jeze kakor kuhan rak in reče: „Diese Wahl betrachte ich als eine Demonstration gegen den hohen Landeschulrath und die Lehrerschaft wird ein Jahr ohne Vertreter bleiben.“ — Za Boga! Ali smo že takó daleč, da bomo morali deželni šolski svet vprašati, katerega strokovnjaka naj volimo. Ali se subjektivno prepričanje učiteljstva naj umakne nenaravni politični konstelaciji našega okrajnega šolskega sveta? Ne in nikakor ne! Učitelji stojte kakor skala in branite mrvico svojih pravic, ki se kaj rade téptajo z nogami. In potem se

deželni šolski svet čudi, da postaje primanjkljaj učiteljev vedno večji. Kdo neki naj še postane učitelj, kjer ga čaka samo slaba plača, mnogo dela, ogromna odgovornost, povsod preziranje, zatiranje in kršenje njegovih itak majhnih pravic. — Zdaj pa še besedo onim učiteljem, ki iz strahu pred nadzornikom neso volili po svojem prepričanju. Vprašam jih, ali so že pozabili, kako možato in neustrašeno se je lani g. Brezovnik v Gradci potezal in boril za čast spodnještajerskih učiteljev, ko sta neki Bobisut in Erschenjak udrihala po njih, slikaje jih kot lenuhe in malomarneže. Ali vam takrat ni bilo ljubo, da je naš zastopnik krepko zavrnil to grdo natolcevanje, obrekovanje in zasmehovanje. Takrat pri deželni konferenci g. Breznik ni vprašal, ali bo njegov govor po godu višjim osobam ali ne, nego je uspešno rešil teptano nam čast. Ali se tudi vi strahopetneži držite izreka: Nehvaležnost je plačilo sveta. Ne, to ne sme biti. Premislite rajši krasne besede našega nepozabljivega Jurčiča in vskliknite s Tugomerom:

„Tvrđ bodi, neizprösen, mož jeklen,
Kadär braniti je česti in pravde
Narödu in jeziku svojemu!“

Sedaj pa še prošnjo na naše čestite poslance. Tu imate opisan cel dogodek. Ako vam je kaj mari na narodnem učiteljstvu, kateri faktor narodne vzgoje se kaj rad prezira, ako ste prijatelji šolstvu in učiteljem, storite potrebne korake, da se v bodoče kaj takega ne bode zgodilo. Ako se le razmere ne zboljšajo, lahko pade naše učiteljstvo trpeče pod neznosnim terorizmom, v neko mrtvilo, ki bode škodovalo vsej narodni stvari. Kdo naj še ostane naroden, značajan, ako najde le zatiranje, nikjer pa dobrovoljne pomoči. Baš sedaj je ugoden čas, ko je potekla nadzornikova šestletna dōba.

Domače stvari.

— (Kranjska gimnazija.) Poslanci grof Hohenwart, knez Windischgrätz in dr. Poklukar so pri c. kr. naučnem ministerstvu že storili potrebne korake za ohranjenje Kranjske spodnje gimnazije. Kranjski mestni zastop je pa sklenil v poslednji seji, da bode prihodnje leto I. razred gimnazije na svoje stroške otvoril.

— (Velika nesreča) prigodila se je koroškim Nemcem, tako vsaj toži „Tagespost“ v članku pod naslovom „Clerikal-nationale Umtriebe“. Društvo „Constitutioneller Volksverein“ napravilo je zaupnico škofu dr. Kahnu in za njo nabiralo podpisov. To zaupno adreso pa so lokavi Slovenci porabili za svojo agitacijo. Ker se je adresa v jedni župniji izdala tudi še v slovenskem jeziku, podtaknili so jej Slovenci drugo slovensko adreso, namreč zaupnico državnim poslancem iz Kranjske in Dolenjo Štajerske. Lahkoverni Korošci, podpisali so obe adresi, misleč, da sta obe škofu namenjeni, ne da bi se brigali ali čitali, kaj so podpisali. „Tagespost“ pravi: „Das liegt bei uns in der Natur der Dinge“, a nemškimi Korošcem na pravil je s tem jako slab poklon, marveč je to izvestje pravo „testimonium paupertatis“. V Slovincih ne najdeš niti jednega posestnika, ki bi kaj kar slepo podpisal, temveč skrbno se bode prepiral, kaj se hoče od njega, kaj takega je le v Nemcih možno, a še ondu ni popolnem verjetno, kajti nam se zelo dozdeva, da je „Tagespost“ po stari razvadi zopet — lagala.

— (Deželni predsednik) baron Winkler vrnil se je včeraj z Dunaja v Ljubljano.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 10 snopič, nadaljujoč pripovedna dela. V tem snopiču začenja se povest „Zorin.“

— (Vojaško.) Danes odidejo vojaki, ki so bili zbrani v Ljubljani pri brigadnih vajah, k velikim manevrom v Postojino. — Včeraj se je 600 deželnih brambovcev iz Celja s posebnim vlakom peljalo v Postojino k vojaškim vajam.

— (Novo poslopje za žensko učiteljsko šolo) bode se zidalo v Gorici. Naučno ministerstvo je že naznanilo namestništvu v Trstu, da se bodo stroški za zidanje vsprejeli v letošnji državni budget.

— (Izvažanje sadja.) Kakor se kaže, letos na Virtemberškem ne bode sadja. Ker pa bode po nekaterih krajih na Kranjskem zopet dosti sadja, je pričakovati, da pridejo ga zopet Virtemberžci kupovat v naše kraje.

— (Strela ubila.) 17. t. m. je mej nevihto Terezija Polajnar, žena mežnarja pri podružnici sv.

Lovrenca pri Predvoru, blizu doma, ubežala s svojim šestletnim sinkom Petrom pod staro bukvo. Strela je udarila v bukvo in ubila sinka, mater pa nevarno poškodovala.

— (Toča.) Slovit vinograde pri Slovenski Bistrici: Schmitsberg, Novagora, Visovlje je letos trikrat toča pobila. Prvikrat dne 12. julija, drugič 2. avgusta, slednjič pa 18. t. m. Nad polovico pridelka je uničenega.

— (Razpisana) je služba 4. učitelja na čveterorazrednici v Senožečah. Plača 400 gld. in stanovanje. Prošnje do 10. septembra t. l. — Dalje je razpisana služba učitelja in vodje na jednorazrednici v občini Vrh pri Črnomlju. Plača 450 gld., službena doklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 15. septembra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 25. avgusta. „Journal de St. Petersburg“ pravi, da bi odpoklicanje zastopnikov velevlavstij iz Sofije ne bilo zadostno, ampak se mora hkratu zopet ustanoviti pravica, ki se je rušila. Koburžanu svetuje, da hitro ostavi Bolgarijo in tako izvrši pravi akt udanosti deželi.

Carigrad 24. avgusta. Odgovarjajoč okrožnici Porte predlaga Rusija, da se takoj pošljeta v Sofijo turški komisar in ruski general, ko bodeta razpisala nove volitve za sebranje, katero bode volilo kneza. Ruski predlog podpirata Nemčija in Francija, druge vlasti pa svetujejo Porti, da naj se drži sedanje zdržljive politike. Veliki vezir dal je razumeti Vulkoviču, da Porta ne bode ustregla želji Koburžana, da bi osobno prišel v Carigrad, zagotavlja sultanu svojo udanost.

Carigrad 24. avgusta. Rusija priganja Porto, da naj takoj odpošlje svojega nadkomisarja Artin efendija v Sofijo. Turčiji takoj s prvega ni ugajal ta predlog in poslednje dni je veliki vizir Kiamil paša odločene izjavil proti ruskemu zastopniku, da Porta dobro ve, da bi imelo odposlanje komisarja v Sofijo osodepolne nasledke in da tedaj neče storiti tega koraka.

Carigrad 24. avgusta. General, kate-rega predlaga Rusija, da se pošlje v Bolgarijo, je Ehrenroth. Dodal bi se mu Artin efendi Dadian kot turški komisar. Sultan je ravno tako nasproten temu predlogu, kakor Avstrija, Anglija in Italija.

Rim 24. avgusta. Papež je naznanil kardinalom, da mnoge vasi v Makedoniji žele pristopiti katoliškej cerkvi in prosijo, da se jim pošljejo katoliški svečeniki.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—113)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

23. avgusta.

Pri **stenu**: pl. Walrecht, Berger z Dunaja. — Lüdersdorf iz Saaza. — Lukeschitz iz Graca. — Kralne iz Ilirske Bistrice. — Ozzola iz Milana. — Fiala, Kroppek, Golob iz Trsta.

Pri **Malič**: Jurac iz Freiburga. — Pfeifer z Dunaja. — Dr. Konwalinka iz Mlade Boleslave. — Konvalinka iz Kralj. Gradca. — Patriar iz Zagreba. — Szalay, Filipek, Kaschlick iz Gradca. — Negovotich z Reke. — Pulkrabek iz Gorice.

Pri **avstrijskem cesarju**: Ehrmann, Bartenstein z Bavarskega.

Pri **bavarskem dvoru**: Jaklič iz Jägerndorfa. — Hawle, Stransky, Hoffer, Schütz s Češkega. — Hönigmann iz Kočevja.

Pri **južnem kolo-dvoru**: Stohr z Dunaja. — Pehaček s Češkega. — Schwarz iz Zagreba.

Meteorologično poročilo.

Dag	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. avg.	7. zjutraj	737-74 mm.	8-8° C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. pop.	736-14 mm.	20-6° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	736-44 mm.	16-6° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura 15-3°, za 2-7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 25. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81-60	gld. 81-60
Srebrna renta	82-80	82-80
Zlata renta	113-—	112-95
5% marena renta	96-45	96-50
Akcije narodne banke	885-—	886-—
Kreditne akcije	282-30	282-—
London	125-80	125-85
Srebro	—	—
Napol.	9-95	9-95 1/2
C. kr. cekini	5-94	5-94
Nemške marke	61-52 1/2	61-55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 129	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	164
Ogerska zlat» renta 4%	101	—
Ogerska papirna renta 5%	87	50
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 119	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld. 181	25
Rudolfove srečke	10	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225	50

Učenci

(591—4)

dobé dobro hrano in stanovanje po niski ceni
v Nemških ulicah št. 6, I. nadstropje.

F. Hriber.

Služba poštna upraviteljice.

S 1. oktobrom t. l. se pri poštnem uradu na Radni pri Sevnici oddaje mesto poštna upraviteljice. Prosilatice za to službo naj svoje prošnje določijo vsaj do 15. septembra podpisano poštenu uradu. O službenih dohodkih pozneje.

Poštni urad na Radni pri Sevnici,

dne 24. avgusta 1887.

(604—1)

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO
pri c. kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, I., Kolowratring 4.

Cvet zoper trganje
po dr. Maliču a 50 kr.,
zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravil, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.
Prodaja (605—1)
LEKARNA TRNKOCZY
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Na prodaj je:

1 par lahkih konj za kočijo,
1 phaeton, 1 broom,
razne lepe vrtné dekoracij-
ske rastline.

Tovarna Tschinkel-nova.

(603—1)